

Трибуна вільного українського слова на рідній американській землі

Адреса: Редакція і Адміністрація: "Свобода", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HE 4-0807
Тел. ЮБС: HE 4-0237
Тел. ЮБС: HE 4-0110

ВОДНЕВА БОМБА ЗДА МОЖЕ ЗНИЩИТИ НАЙБІЛЬШЕ МІСТО СВІТУ

Експлозії з 1 березня мала силу мільйонів тонн вибухового матеріалу; уряд вивчає план розміщення фабрик

Вашингтон. — На пресовій конференції після відповідей президента Айзенгавера звіт адмірала Льюїса Стравса, голова Комісії Атомової Енергії, про нові експлозії водневої бомби. Він заявив, що ЗДА можуть випродувати таку водневу бомбу, яка вистачить знищити кожне місто, бо вона має силу багатьох мільйонів тонн вибухового матеріалу TNT. Ця бомба має силу від 12—14 мегатонн, а одна мегатонна рівняється 1,000,000 тонн TNT. Журналісти запитували Стравса, чи під тим "кожним містом" треба розуміти і Нью-Йорк. Адмірал Стравс відповів, що так, "також і Нью-Йоркський Метрополітальну округу". Пізніше висловилося, що така воднева бомба, скинена на Мангеттен, спричинила б цілковите знищення в діаметрі 8 миль, в діаметрі дальших 8 миль вона спричинила б важкі пошкодження, від 16 до 28 миль — помірне знищення, до 32 миль — частинне пошкодження, а в діаметрі до 50 миль — це спричинило б пожежі. Це значить, що від однієї водневої бомби були б знищені в багатьох місцевостях на Лонг Айленді, на Статен Айленді, в Ньюарку, Перт Амбю, Джерзі Сіті, Террітавіні, Вайт Пленсі та в багатьох інших місцевостях, що знаходяться в діаметрі 50 миль від місця вибуху цієї бомби. Сила цієї бомби, що її експлозії відбулися 1 березня на Тихому океані — від 800

Адм. СТРАВС ЗВІТУЄ ПРЕЗИДЕНТОВІ

Президент Двайт Айзенгавер з увагою слухав звіт адмірала Льюїса Стравса, голови Комісії Атомової Енергії, про вже третю з черги пробу експлозії водневої бомби, яка своєю вищою силою переходить усі уявлення.

Як зменшено податки від продажу

Вашингтон. — Конгрес прийняв закон про зменшення податків від продажу деяких, так званих "люксових товарів". Цей закон почне діяти від 1 квітня ц. р., бо 31 березня його підписав президент. Податки з відсотка вони податки від продажу, значаючи в дужках старі податки: Футри — 10 (20), бижутерія — 10 (20), валізи — 10 (20), туалетні матеріали — 10 (20), домашня обстановка — 5 (10), спортивні впряди — 10 (15), механічні ручки, пера і запальнички — 10 (15), електричні лампи — 10 (20), пістолі і револьвери — 10 (11), фотографічне приладдя — 10 (20), театральні і кінові білети — 10 (20), вступні білети в ціні 50 центів і менше

Військовий літак упав на будинок

Форт Брег, Північна Кароліна. — Великий військовий літак, так звана "літаюча скринька", загорівся над літосином і впав на ресторан. В цій катастрофі 7 осіб загинуло, а 10 поранено. П'ять тротів знайдено в літаку, а два в залі ресторану. Десять кілометрів і цивільних осіб з жахом дивилися, як літак

30,000 комуністів знову атакують Дієнбієнфу

Сайгон, Індокитай. — Комуністичні партизанські війська знову перейшли до генеральної атаки на фортецю Дієнбієнфу, піддавши цю фортецю баранам артилерійському бомбардуванню. Де Кастрі повідомив, що він атакує її потім глибокими

КОГО „ВИБРАНО“ ДЕПУТАТАМИ ВІД УССР?

МІЖ ДЕПУТАТАМИ: РУДЕНКО, КИРИЧЕНКО, КОРНІЧУК, КОНЕВ, СТЕФАНІК, ЧУЙКОВ, ЛИСЕНКО, КОВПАК, ГРЕЧУХА, БУДЬОННИЙ І ВАНДА ВАСІЛЕВСЬКА

Київ. — У зв'язку з „вибором“ до Верховного Совету УССР та до т. зв. Совету Національностей УССР, які відбулися 14 березня ц. р., проголошено в совєтській пресі списки вибраних депутатів від РСФСР, УССР і інших совєтських республік. До „Верховного Совету“ обрано між іншими з „Української ССР“ таких комуністичних і безпартійних осіб: письменника Миколу Бажана (Тулунська округа, Вінницької області), члена комуністичної верхівки Леоніда Корнійця (Камінь-Коширська округа, Волинської області), прокурора Романа Руденка (Ворошиловська округа, Ворошиловградської області),

НОВИЙ ВИКОННИЙ ОРГАН У. Н. РАДИ

Члени Виконного Органу складають присягу перед III. Секцією УНРади. Від ліва: М. Воскобойнік, С. Довгал, С. Соколов, М. Лівницький, М. Хробак

Тіто оскаржує Схід і Захід у підірванні його режиму

Београд. — Маршал Тіто обвинувачує комуністичний Схід і демократичний Захід в тому, що вони чинять сильні підірвання існуючий в Югославії режим. Захід — сказав Тіто — хотів би встановити в Югославії систему багатьох політичних партій, а Схід — накинати комуністичні порядки, диктовані совєтською Росією. Тіто закликає югославських комуністів опиратися на народ і на Заході йти далі дотеперішнім шляхом. Водночас югославський уряд проголосив, що автором комуністичної ієрархії є соціалістичної

Москва хоче примусити Захід визнати Східню Німеччину

Берлін. — Уряд СРСР припинив видачу віз усім чужинцям, що хотіли б виїхати з Берліна в Східню Німеччину. Офіційно заявлено, що функції передає „суверенному“ уряду Східньої Німеччини. Різними Валтер Ульбрихт, генеральний секретар німецької комуністичної партії, заявив, що надалі військові місця різних держав, які перебувають у Західному Берліні, матимуть діло тільки з Східньо-німецьким урядом, а не з представництвом СРСР в Східній Німеччині. Тому, що військові місця ЗДА, Англії і Франції були оголошені при совєтській армії, заявив Ульбрихт, їх не стосується. Зате вона стосується місій одинадцяти інших держав, які перебувають у Берліні, — так, як була участь в другій світовій війні проти Німеччини, а також деяких нейтральних, як наприклад Швеція. Громадяни цих держав зможуть доставити візи тільки безпосередньо від Східньо-німецького уряду. А тому, що це може бути зроблено тільки через представництво даних держав, в практиці всі ці держави можуть звертатися до Східньо-німецького уряду тільки тоді, коли його визнають. Цей совєтський маневр з „сувереністично“ Східньо-німецького сателіта має на цілі лише те, щоб Захід „визнав“ наставлений Москвою комуністичний уряд у Східній Німеччині, а тим самим затвердив політику Німеччини.

Олена Кисілевська — головна атракція на жіночих зборах в Торонті

Торонто, Канада. — Канадський щоденник „Ді Глоб енд Мейл“ з 29 березня ц. р. містить статтю про бунт української сенаторки і відомої письменниці та громадську діячку — Олену Кисілевську з приводу її присутності на Конвенції Українських Католицьких Жінок Східньої Канади. У статті, що має заголовок „85-літня

СОВЕТИ ПРОПОНУЮТЬ СВОЮ УЧАСТЬ У НАТО

МОЛОТОВ ВИДВИГАЄ „ПАКТ БЕЗПЕКИ“; ЗДА НАЗИВАЮТЬ ЦЕЙ ПЛАН „АБСУРДОМ“; АНГЛІЯ НЕ ХОЧЕ МАТИ В НАТО „ТРОЯНСЬКОГО КОНЯ“

Москва. — Совєтський уряд передав представникам З'єднаних Держав, Англії і Франції в Москві ноту з новою пропозицією „колективного європейського пакту безпеки“. На початку цієї ноти говориться про безпеку, яку грожуть людській цивілізації, культурі й науці, від нових видів зброї, якими є атомна й воднева бомба, і про необхідність рятувати, в обличчя цієї небезпеки, світ від марширів нової війни. Совєтська нота покликується на „мирову“ пропозицію, що її зробив Молотов під час останньої Берлінської конференції, і наважує до них, зробив у них деякі зміни. А саме, СРСР передусім відстоює від свого першого домагання, щоб ЗДА були тільки „обсерватором“, загально-європейського пакту безпеки і, беручи під увагу заслуги ЗДА у другій світовій війні та їх безпосередню участь в установах нового порядку у післявоєнній Європі, „погоджується“, щоб ЗДА були також рівноправним членом того загальноєвропейського пакту безпеки. В дальшому покликується на заяви всіх західних міністрів закордонних справ, що їх вони склали в Берліні про оборонний характер Атлантичного пакту, совєтська нота стверджує, що НАТО має тому агресивний характер, бо нема в ньому тільки одного СРСР. Ото ж совєтська нота пропонує, щоб до НАТО прийняли також Совєтський Союз. Зате совєтська нота надалі найгостріше виступає проти західно-європейського оборонного пакту, підкреслюючи небезпеку, яку він криє в собі, а саме — відновлення німецького агресивного милітаризму. Совєтська нота кількості разів підкреслює, що безпеку „для сусідів Німеччини“. Зате, мовляв, до загального пакту безпеки повинні належати обидві частини Німеччини, Східня і Західня. — Речник американського державного департаменту заявив відразу проти цієї нової пропозиції Молотова, звернувши увагу, що вона має точнісіньку саму ціль, що попередня пропозиція Молотова, зроблена в Борліні: розбити єдність Заходу й послабити його силу, не зрікаючись нічого з свого панування над усіма сателітами. Ідею приступлення СРСР до НАТО речник американського уряду назвав „абсурдом“. Першою реакцією в Англії було те, що СРСР хоче впровадити себе до НАТО, як новітнього „троїського коня“. Перша реакція в Парижі така, що Молотов хоче ввести „ноєве збентеження і заколот“ в політичну ситуацію у Франції. Загальна реакція закордонного світу на цей москвовський „мировий“ маневр такий, що Москва пробує перед Женевською конференцією знову відкрити клин поміж Францією і її західними союзниками, а — нічого не зрікаючись з свого теперішнього ставу по відношенню до своїх військових сил — хоче позбавити Захід всіх інструментів безпеки Заходу.

Маршал Жуєн покараний дисциплінарно за політичну промову

Париж. — Два дні тому. Проте він не діяв. Тоді французький маршал Жуєн, командувач усіма сухопутними військами НАТО в середній Європі, виголосив промову, в якій, висловлюючись за участь німецького війська в рамках оборонних сил Заходу, висловився проти західно-європейського пакту безпеки в його теперішній формі, пропонуючи заступити його іншим пактом. Тому, що за тим пактом висловився був прем'єр Лінійс і міністер оції, а тим самим затвердив політику Жуєна на розмову.

Італія у квітні, Франція у травні ратифікуватимуть оборонний пакт

В італійських політичних колах переконані, що уряд Шеллі податє цього, а найпізніше наступного тижня в парламенті на ратифікацію західно-європейського пакту оборонної спільноти. Тому, що в комісії нижчої палати парламенту відбудуться дебати по два місяці і по одному місяцю на пленарних засіданнях, уся процедура ратифікації

В СВІТІ

● Папа Пія XII відправив уперше за останні два місяці Богослужу в своїй приватній каплиці. Прийняли були тільки його лікар, проф. Лізі і деякі особи з наближених оточення. Оповіднено, що Папа вирішив взяти участь у похороні Папи Бенедикта в день 29 травня ц. р., коли розпочнуться церемонії, зв'язані з канонізацією Папи Пія X.

● У Совєтах немає звичаю, щоб дружини державних діячів з'являлися на парадах, маніфестаціях і зборах разом із своїми чоловіками. Тому сенсацію викликала світлина в совєтських газетах, де представлено Маленкова під час голосування в останніх виборах до Верховного Совету разом із його дружиною.

● Шведська совєтська висвітлює вперше від останньої війни обмінюються вітаннями. Модерний шведський „кинематографічний“ „Три Корони“ відвідав Ленінград в супроводі чотирьох винищувачів. Ескадра совєтських воєнних кораблів відвідає з ревізитою Стокгольм.

● 18 американських громадських діячів, під проводом пана Альберта президентів Генеральної Конференції Жіночих Клубів в ЗДА, подорожують по Європі, складаючи офіційні відвідини. Вони були вже в Італії, Франції, Західній Німеччині й Данії, звідси гедуть до Швеції, Фінляндії, Норвегії і Англії. Всюди на їх честь влаштовують офіційні бенкети.

● Місія Ізраїлю в Німеччині повідомляє, що під теперішній час лише 1,500 жидів живе в Східній Німеччині і коло 25,000 в Західній. Перед приходом Гітлера до влади в Німеччині було коло 600,000 жидів.

● У місті Маракеш у французькому Марокко, в вечірній кавадні вибухнула бомба, вбивши 1 жидівця і 11 мароканців. Між раними — англійський письменник Крістіан Малфорд, відомий під псевдонімом Пітер Мейн, що брав тематику для своїх творів з африканського побуту.

В АМЕРИЦІ

● Департамент стеєтв відмовив в ЗДА зрости від 1940 року на 80 відсотків. Самі лише оплати на медичних факультетах підніслися за цей час на 84 відсотки. Відповідно кола домагаються, щоб промислові організації мали свій фонд для поширення лікарської освіти.

● Генерал майор Вільям Ф. Дін передав медалью „Срібна Зоря“ пані Кітті Табор, якою відзначено її чоловіка, лейтенанта Стенлі Е. Табор, що загинув від ран в корейському

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PERIODICITY:	SUBSCRIPTION RATES:
На рік \$10.00	One year \$10.00
На пів року 5.25	Six months 5.25
На три місяці 2.75	Three months 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПОТРЕБА ВИЩОЇ МОРАЛІ

Піднімаються щораз частіше голоси перестороги перед наслідками упадку моралі серед осіб, що займають визначні громадські становища, в уряді чи партії, чи теж в Конгресі, Лейслатурах, чи деінде. Загострили ту важливу проблему в останньому часі скандали, які виринули в ньюйоркському стейті в зв'язку з досліджуванням участі кримінальних елементів в підприємствах, що займаються кіносними перегонами на візках. Бо виявилось, що ці скандали були відомі різним впливовим людям, як республіканцям, так і демократам, але це їм не перешкодило допомагати різним темним типам дістати ліцензії на бізнес, як і з цього бізнесу тагнути особисті користи. Треба дати признання ньюйоркському губернаторові Дюї, як і ньюйоркській Лейслатурі, що цім разом вони взяли до чистки серйозно. Не було це легко, бо Дюї — республіканець і Лейслатура більшістю теж республіканська, а тут треба було виводити на деяке світло неприємні речі для партії, яка при владі, як і для визначних її членів. Зате наслідки такі, що ньюйоркський стейт с сьогодні першим, який має "етичний кодекс", ухвалений нещодавно Лейслатурою. Хоч йому це далеко до досконалості, проте с він у цілій країні поважним кроком вперед в законному розмежуванні громадської моралі від приватних інтересів збоку осіб, що займають урядові становища. Бодай тепер не буде можна урядовим так легко вилучуватись. Мовляв, чоловік не знав, що це чи друге не дозволено, чи колідув з мораллю та етикою.

Ньюйоркська Лейслатура стала в тому самому часі прикладом ще й іншого роду "політики в її найгіршому розумінні", як це називав "Нью Йорк Таймс". Ішло тут про голосування в справі законопроєкту про примусове автомобільне забезпечення. Одного дня демократичні представники в Лейслатурі були за цей законопроєкт, а на другий день голосували в Сенаті проти нього тільки тому, щоб "побити республіканця Дюї", не зважаючи на те, що законопроєкт добрий, потрібний і с в інтересі загалу. Ні один демократичний стейтський сенатор не голосував за законопроєкт, проти якого був "великий бізнес", але який гаряче полюбив республіканський губернатор. Як кого переїде в ньюйоркському стейті автомобіль, пише "Нью Йорк Таймс", а цей автомобіль не матиме аскурації, так хай він пам'ятає, через кого і з яких причин він не зможе дістати відшкодування!

Цей приклад не треба, річ ясна, звукувати до цього одного випадку, ні тільки до демократів, що зле списалися, бо іншим разом мають мати цілком добре до діла з республіканцями і, то в багатьох важливіших справах і з подібним вислідом. Тут затверджені партійністі, яка свідомо поступає неетично з огляду на загальне добро, і в такому місці, де рішальним чинником повинен бути тільки загальний інтерес, а не партійний.

Подібні речі діються теж і в Конгресі, зокрема в різних комісіях, тому і там говорять тепер про потребу "етичного кодексу", головню з приводу протестів проти сенатора Мек-Карті та Підкомісії для протинамериканських діянь.

Питання моралі набрало особливого значення у війську, в армії, флоті та летунстві. "Мораль — де вона?", питає військовий знавець Генсон В. Болдин, стверджуючи, що цим питанням займається уже довгий час Пентагон. Повної відповіді на це велике недомагання нема, с тільки факт, що мораль у військовій службі недомагає. Хоч і тут слідний погубний комуністичний вплив, проте слушність мають мабуть ті, що думують, що слаба мораль у воїків с "наслідком слабой моралі в цивільному житті", що вся увага звернена тепер в країні, на особисте економічне забезпечення, коли в війську с інша ціль життя і ту ціль повинно ставити громадянство на першому місці, а не "економічну безпеку та стабільність". Отже треба в першу чергу "зробити цивільних патріотами", щоб поліпшити мораль у воїків та переконати їх, що саме їхня ціль — вища і варті більш пошани, в порівнянні з цілями тих, що змагають в житті тільки до "практичних осягів", себто матеріальних.

Це відрядне явище, коли в боротьбі з неетичним і неморальним большевицьким світом чуємо раз-у-раз про такі речі, як і про те, що демократія та вільний світ можуть перемогти не так сильнішою зброєю, як кращою мораллю та етикою.

ПРИЗНАЧЕННЯ ДОБРОДІЙНИХ ФУНДАЦІЙ

Суспільні й економічні зміни в способі життя від часу обидвох світових воєн, а зокрема від другої світової війни, спричинили зріст не тільки числа американських добродійних і чоловіколюбних фондаций, але викликали потребу збільшити число діячів їх праці, часто в таких напрямках, про які не думали навіть самі засновники фондаций.

З повідомленням Української Вільної Академії Наук і Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА відомо, що за початковою допомогою Східно-Европейського Фонду обидві ці українсько-американські наукові установи організують видання українських книжок. У проєкті — як пишеться в оповісті — передбачено опублікувати українською мовою ряд книжок, які с в інтересах широкого українського читача і яких неможливо тепер дістати.

Мимохіть насувається питання: який інтерес має "Іст Юропіс Фонд" давати допомогу на видання українських книжок?

Нема сумніву, що зміна в напрямках діяльності і допомогі одного, як і інших подібних фондів, вказує на прихильне ставлення американського суспільства, а то й федерального уряду, до розвитку культури, без уваги на її націоналістичні. Це вказує, як високо розуміє американський загаль давнього походження духові потреби кожної групи, коли допомагає поширенню світоглядів і політичною знання в якійнебудь мові, якщо комусь недоступна загальноживана мова країни, отже англійська. Тому зовсім зрозуміле, що провідники української науки, діставши початкові фонди на видання українських книжок, мусять вказати перед "Іст Юропіс Фондом", що намічені видання розійдуться в сподіваному числі примірників, тобто довести, що такі видання потрібні.

Варта пригадати, що такі добродійні фонди, як згаданий Східно-Европейський Фонд, — це тільки формою приватні фондаций, бо левана частина прибутків таких фондаций походить з дарів підприємств, які мали б платити великі податки з кінцем адміністраційного року. Щоб виминути плачення високих податків, вони признають якусь частину прибутків на добродійні цілі і за це дістають частинне звільнення від податків. Значить, посередньо федеральний скабр спричиняється до творення добродійних фондаций, а конодацій, тобто члени Ради Репрезентантів і Сенату, цілком встановили відповідний закон постановою звільнити від плачення податків якусь частину чистих прибутків як підприємств, так і особистих заробітків приватних одиниць, якщо вони дають їх на добродійні цілі.

Давніш "відписували" податки від прибутків, що були дані на шпиталі, на церкви, або на безпосередню підтримку убогих. Згодом такі звільнення поширено не тільки на

Гора по його середині широка, як шапка. Костел на ній, оточений забудованими, височіє чубком, кляшторні сади оперізали все кругом золотим обшивом. Там почалося її свідоме життя. Там само височіли тоді костел над окраїнами містом, така сама була осінь, коли привезли її в кляшторну школу. Худа тета, суворая, стара діва, що заіпокувалася братанкою по смерті полковника Поїнського.

Смерть була несподівана й загадкова. Малий Ляльо навіть не сказав всієї правди. Вона довго ждала повороту тата, щоб аж згодом пізнати гірку правду, що вона — кругляк сирота.

Високі мурі монастиря цуцко замкнули її вузький світ. У даліні видно було з кляштору простори, місто в периферіях, ген в обр'ю рівнини, оселі, плесо широкої річки. Але це було недостатньо для них. Мовчазні черниці в білих габитах ворухнулися повільно, снувалися кругом. Точно, небажано дзвеніли дзвони на вставині, молитви, навчання. Могутньо гули органи костелу, і десятки їх, таких, як і во-

ности в справі світового миру: 1,289,000 дол. — на підтримку волелюбних установ; 2,094,800 дол. — на авансоване розпізнавання людської поведінки і т. п.

Повертуючи до дарів на українські видавництва, треба мимохіть спитатися: Чому майже не чути про дари на українські видавництва чи інші потрібні цілі, від українських підприємств в Америці? Чи може серед української спільноти нема підприємств, що могли б бути фундаментами на заспокоєння того роду українських потреб? А як с, то чи вони не знають, що закон стас їм в пригоді і збільняє від податку якусь частину з їхніх прибутків, що йдуть на добродійні цілі?

В КРАЇНІ НЕУВАЖНОЇ НУЖДНОСТІ

Часами в досконалому підливанні совєтської "грації на замку" трапляються неогляди. Чи то з приводу зміни диктатора, чи якогось особливо парадного показу воєнної могутності (річніж жовтневої революції, чи першотравневих урочистостей). Кремль несподівано дозволяє кільком чужинцям відвідати СРСР. Хоч як намагаються цим чужинцям показати лише розкішну московську підземку чи новозбудований університет, проте очі людини з Заходу хапають найхарактерніші: не мармурові станції "метро", не багатопверховий будинок університету, а постаті одержж, виснажених громадян російського "раю", жінок за тяжкою фізичною працею, убогість на вулицях і порожнечу в крамницях.

Так сталося і з кількома журналістами, яким Кремль дозволив недавно побувати в СРСР. Вони вивезли з своєї подорожж нотатки і світлинки, що їх тепер можна оглядати в американських журналах.

У двох безрезневих числах великого двотижневика "Колієр" (5 і 19 березня) друкує свої враження з перебування в СРСР Marshall Mac Duffie. Його нотатки і світлинки, названі "Небезпечна Росія" незабаром вийдуть окремою книжкою, на яку чекаємо. Але опубліковані короткі нотатки приносять цікаві спостереження, що їх напевно неохоче прочитають американські совєто-малороси.

Передусім вражає автора незвичність мешканців обставин. Хоч мислим мешканців СРСР належить по 13 квадратних метрів "житлоплощі", в дійсності вони мешкають скупіше, при чому влаштування будинків погане (рури від різних інсталяцій не впусти в стіни тощо). Совєтські громадяни призначені спати вдвох — чоловік і жінка — на вузькому ліжку, при чому в тій самій кімнаті сплять на іншому, також спільному ліжку, дити.

У Києві й у Мєнську будуються багато нових домів. Проте, совєтське будівництво пропагане, і нові будинки виглядають як дуже старі. Сторожка запитала: "Чи колинебудь, за ці довгі роки, відновлювано цей будинок?"

Багато інших явищ вражає автора: і те, що в більшості випадків на хід до урядових будинків вимагається перепустка, і те, що в "безкласовому суспільстві" власники особових авт звичайно мають шоферів, і те, що його на кожну кроці пильнують, закривали сочку його фотоапарата, коли він хотів фотографувати, або він заарештовувався, як це було в Харкові й Києві.

Проте й він не зорієнтований в дійсних розмірах обмеження; напр., коли при ньому молодший офіцер ніби дозволив собі нечисто повести-

ся з полковником, або коли при ньому слухали радіопрограми з-за кордону.

Але й йому було дивно, коли заперечено його, що лише одну людину вислали на Сибір, а при розмові з кимось, хто надто вільно висловлювався, автор дійшов до припущення, що це "був агент-провокатор".

Протинамериканська пропаганда всюди: в часописах, радіо, кіно. У цирку в Харкові автор бачив виступ клоуна, що витягували гомову корову з написом "ЗДА" і сповістили, що це — найдовша корова у світі, бо вона пасеться в Західній Європі, а доїться в Америці. У часописах повно фантастичних оповідань про жорстокості американських воїків у Кореї, а в фільмах — про виготовлення американцями бактеріологічної зброї та про страждання, що їх має від цього цивільне населення.

Церковне життя у виразному занепаді. У церквах порожнеча. В неділю автор був півтори години "у великій київській катедрі" (може у Володимирській соборі?). У церкві він нарахував 500 осіб. Переважали жінки. Мужчин було дуже мало, приблизно один на дев'ять жінок. Вірні виглядали дуже старими й бідними. Автор добачив тільки чотири дитини, 12 юнаків й 20 дорослих нижче від п'ятдесяти років життя.

Та не особисті спостереження автора, а світлинки, додані до його нотаток, представляють дійсно документальну вартість.

Ось світлина колгоспної управи в Казахстані, де поруч автора стоїть керівник — "жук-районець". Чому українців — засланців фахівців або вислуженців, а не місцевих? Ось жінки мурують новий будинок пошти в Києві. Чому таку тяжку працю виконують жінки? Де їхні чоловіки? (Автор тут, як і в інших місцях, пояснює, що будинок зруйнований німцями. Очевидно автор не знає, що самі більшовицькі зруйнували Київ і Мєнськ, відступаючи перед німцями). Ось дві відпочинки в Києві, де ліжка стоять ієсно, — одне біля одного. Ось в розкішному готелі в Тифлісі рідке явище — холодинчик. Або три поліції на вулиці Києва. Вони виглядають симпатично на бідній, без авт, вулиці, на тлі темної юрби на протилежному хіднику. Ось жінки, що схилилися в молитві у церкві в Запоріжжі. Інтерв'ю одяг, подерті хустки — це те, у що змогли вдягнутись мешканки одного з найбагатших в Україні міст, ідучи в неділю до церкви. А площа перед собором у Харкові — з "одноконною" і вантажним авт, робить таке ж враження, як і попура вулиця в Києві.

Або характеристична сцена в Запоріжжі: проходить досить чисто вбрана дівчина; біля якоїс будівлі з дощок пристанув гострішники ножи, а недалеко від нього два чоловіки — в шапках, капках і теплих куртках; всі вони з іронічними усмішками спостерігають за незвичним явищем — пристойно вбраною дівчиною...

Гарна кольорова світлина з базару в Києві. Колгоспники вивезли продавати свої "лишки" — поспідаючи на показ в мішечках по кілька

ЕВРОПЕЙСЬКІ ВРАЖЕННЯ

"Дяріюш подружки" — під такою назвою описав свою подорож по європейських країнах Пилип Орлик, гетьман України. Не була ласкава доля до наступника Мазепи: він був вибраний на гетьманський уряд на чужині, на чужині йому судилося і вмерти. Описав свою подорож мовою польською з різном латинськими вставками. В 18 стол. це не було мовною патріотизмом в Західній Європі. За гальовизною мовою науки і політики була латина. Освічені люди вживали також мов, що були більше вироблені (французька — на Заході, польська — на Сході). Навіть славний німецький поет Й. В. Гете замолоду ліпше володів мовою французькою, як рідною, німецькою. Російський поет Пушкін теж краще знав мову французьку, як російську.

В моїй подорожж по європейських країнах в лютому й березні ц. р. мені все гадувалася особа рухливого гетьмана Пилипа Орлика, що до кінця своїх днів на чужині (помер у Ясах 1742 р.) не пропуская нагоди сказати слово в світі й інтересі поневоленої Москвою батьківщини.

Ми хвалились деколи, мовляв, нова українська еміграція, в числі до 300,000 осіб — це "амбасадори України". Як оцінювати цю справу реально, то нам би вистачило тепер десятка людей, підготованих бути амбасадорами. На жаль, і такої кількості підготованих людей ледве чи знайдеться у нас серед мототисичної еміграції...

Високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

високий білий берег Англії зникає в тумані. Бельгійський пароплав несе мандрівників до Остенде. Хвилю гойдають корабель, і на декого починає діяти морська хвороба. В сусідстві зі мною помічаю молодого чоловіка жовтої рати. Вступаємо в розмову. Він походить із Острова Мавриції, британської колонії. Тепер він — студент прав Лондонського університету. Був

дейний час у Китаї під комуністичним режимом. Диктатура Мао Цзунга йому не ападобалася. Рішав закінчити освіту і бути адвокатом на своєму малому острові.

Цей кітасць прихильно ставився до Англії. Вірять, що Британія не зійде зі свого шляху — давати ширші права народам своїх колоній, в міру того, як ті народи будуть дозрівати до самоуправля. Студент іде в Бельгію, щоб подивитися на промислову країну. Розпитус про Україну (він чув що назву в зв'язку з сесіями Організації Об'єднаних Націй). Тому, що бачив комуністичний режим у Китаї, йому легко зрозуміти, що діється в Україні. Даю йому дещо з друкованого в англійській мові про нашу проблему. Хоч писати про Україну до преси свого маленького острова. Мавриціє славний своїми поштовими марками, яких с дуже мало в світі, і тому вони дуже цінуються в світі філіателістів.

Перше враження, яке викликає Бельгія у відвідувача — загальна заможність країни. На кожному кроці нові будинки. Не видно воєнних руйн. В містах величезний автомобільний рух. Автомобілі новісінькі, різних закордонних фірм, все елегантне і, очевидно, не дешеве. Столиця королівства — Брюссель може похвалитися новим залізничним тунелем, що проходить по під ціле місто.

В Бельгії людиність говорить двома мовами: французькою і фламандською (та сама, що й голландська). Всі закони, урядові папери і ін. друкується обов'язково в двох мовах, Інтелігенція обох етнічних груп — валлонів і фламандців — знає обидві мови. Перед першою світовою війною фламандці ще були переважно селянцями, і їх мова не мала повновартості в Бельгії. На той час пробували грати німці під час окупації Бельгії 1914-18 рр. Між двома світовими війнами фламандці розвинули свої міські верстви і здобули рівноправність з валлонами. І ті й другі дорожать своєю спільною батьківщиною, Бельгією, фламандською роду чувають себе бельгійцями до валлонів, що говорять мовою французькою, ніж до голландців, з якими їх об'єднує та сама мова. Але голландці — протестанти або кальвинці, а бельгійці обох мовних груп — католики. Валлоні не хотіли б прилучення своєї території до Франції, з якою у них с спільна мова. Фламандці також проти злику своєї країни з одномовною Голландією.

Бельгія і, після другої світової війни, зберегла свої колонії в Африці (Конго). Ці колонії майже двадцять років були за Бельгією і дуже багаті своєю природою. Людиність Конго — чорні племена — нечисленна і стоїть у більшості ще на дуже низькому рівні культури. Але в університетах Бельгії с вже чорні студенти з Конго, сини негрських аристократів. Вони їздять власними автомобілями, і бельгійські студенти, що не мають авт, заздрять їм.

Брюссель — центр світового робітничого професійного руху. Тут знаходиться головний секретаріат Конфедерації Вільних Професійних Спілок, що об'єднує більше як 50 мільйонів робітників у різних країнах Європи, Америки і Азії. Конфедерація веде

(Закінчення на сторінці 3-й)

місто, аж король, місто вздвигши, наказав збудити його до основ, кожну плиту на рабських плечах у річку занести, щоб зелені хвилі — вода чиста погань схизматичку сполоскала. А з обитого так каміння знову здвигнено храм, що й тепер стоїть, храм чистий. Тільки мурі воєк чомусь і дої, не висохли, і здається, що закапелали, по кутках дух схизматичний причаївся. Невгавно полохають його органи і надирні голоси монашок і дитячі серця якіс сполохані від цього, насторожені.

Кожний свідок українця та кожна свідка українка угадують свої об'єднані стоїть в рядках Українського Народного Окозю, щоб своїм частковим збільшити кадри ідейних українських працівників.

Іван Смолий

БАНДУРА

(Оповідання)

(1)

У кімнаті було їх тільки дві: пані в темній сукні з золотистим мереживом і багатострунна бандура.

Бандура лежала на столі, на обреші біля скляної вази з оцями, попорніла від старості, байдужа й мертва. Але Леоніда Поїнська, що оце гайнула в кім

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Сл. п. о. дек. Теофіл Калинич

В п'ятницю, дня 19 березня 1954 несподівано для всіх, відійшов у вічність с. п. о. дек. Теофіл Калинич. Цей то самий популяризатор нашої української діаспори, який до поблизької спокійної клямки та полагоди якесь закулисья, повернувся до своєї клямки, Сині Калиничі Любомир, що прийшов до хати на п'ять хвилин пізніше, — застав Калиничого вже напівпротоптаним на отомані. Закликали лікарів, що явилися впродовж недовгого часу, але тільки смерть від сильної тромбози — удар серця.

Так перестало битися щире

українське серце відреченого українського греко-католицького священика, довголітнього парохія, катехита, проповідника, каноніка, прикладного патріота, державника на 66 році трудящого, багатого людиною і сумітним життя в далекому підлобленні України, Міннеаполіс. Це життя було таке багате змістом, що варто його боляче побачити на червоній для вічної пам'яті про Калиничого для прикладу до наслідування.

Сл. п. о. дек. Т. Калинич уродився 30 січня 1889 у Жукотині, повіт Турка над Стриком, у Західній Україні. Його батько с. п. о. канонік Максим Калинич, був у тому часі парохом Жукотини та довголітнім повітовим маршалком турчанського повіту.

Сл. п. о. Т. Калинич покинув гімназію в Перемишлі в 1909 р. та записався на правничий факультет Львівського університету, а на нікому давній абсолютній. Вже будучи гімназійним учнем, працював Калиничий у Жукотині над піднесенням культурного рівня села, зокрема ж його молоді.

В 1914 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

Коли в 1929 році зайняла потреба обслуговувати парафію в с. Тарнава, повіт Рівний, до якої належали також села Гадля, Шклярське та Відачі на наддніпрянській Україні, Калиничий переїхав до цього села. Тут він працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1939 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

В 1939 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

В 1939 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

В 1939 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

В 1939 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

В 1939 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

По розвалі Австро-Угорщини повернувся Калиничий у Західну Україну та в ряди Української Галицької Армії, а саме пропагандистського відділу при Начальній Команді УГА, брат активну участь у боротьбі українського народу за самостійність, з УГА пройшов Калиничий весь II тертирний, але разом з славним шляхом від Львова до Києва, як сам про це говорив, пішом. З чотирьох клямок смерті пощастило Калиничому повернутися щасливо у вишуканій батальйонній та в Перемишлі докінчив теологічні студії і дня 18 лютого 1923 дістав з рук Преосвященного Іосафата Коциловського рукоположення у священника. Спочатку працював як сотрудник та головний проповідник при архієпископській катедрі в Перемишлі, а потім в с. Поляна Христителя в Перемишлі.

В 1934 році, після смерті батька, та коли з вибухом 1 світової війни брати Калиничі пішли на війну, Калиничий з матір'ю-вдовою пішов на скитальництво до Австрії та зупинився у Відні. Тут записався на теологію до знаменитого „Варвареум“. Одним із тодішніх професорів Калиничий був теперішній архієпископ та кардинал Німеччини.

ПРАЦЯ

ПОТРІБНО ЖІНКИ

до праці в Candy Store з малим знанням англ. мови. Час праці і платня після умови. Голоситись:

CANDY STORE
131 Avenue A, New York City

ПРАЦЯ

Help Wanted—Male

(4) ПОРТЕРИ (4)

Новий шпиталь.
5 днів в тиждень.
Fleldstone 3-6700
Miss Schwartz

ОПЕРЕНТОР

досвідчений в шитті однакових штанив.
Стада праця.
Голоситись

248 Central Ave., Brooklyn, N. Y.
Phone: GLENNORE 2-5223

ПРАЦЯ

HELP WANTED—FEMALE

СЕКРЕТАРКА

Мусить бути досвідчена і говорити по-англійськи. Стада праця, \$50 тижнево. Голоситись:

A. CHARKSY
1402 Lexington Ave., N. Y. C.
(92nd & 93rd St.) AT 9-6242

ОПЕРЕНТОРКИ

Досвідчені у шитті суконок і комплектного одягу.
Стада праця, добра платня.
125-05 — 101st Avenue
Richmond Hill, L. I.

ОПЕРЕНТОРКИ

досвідчені в шитті суконок. Вся секційна праця.
Голоситись:

THATFORD FASHIONS
97 Thatford St., Brooklyn, N. Y.
Near Pitkin Ave.

ОПЕРЕНТОРКИ

досвідчені в спортивних одязі. Юніафа фабрика.
NEWPORT DRESS
2033 5th Ave. New York City
Room 36
Близько 125th and 126th Sts.

ПЛАТІВКИ

СТІНСОНА

найбільший вибір
УКРАЇНСЬКИХ І РОСІЙСЬКИХ
ПЛАТІВОК
у цілому світі.

3 ПРИСМІНІСТЬЮ ПОВІДОМЛЯЄМО

про відкриття свого відділу в західній побережжї для вигоди багатьох тамошніх покупців.

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР ПЛАТІВОК

вишуканих артистів і хоральних груп, народних пісень і танків, арій, класичних й інструментальних.

ПІТАЙТЕ за БЕЗПЛАТНИМ комплетним каталогом у Вашій найближчій крамниці, або пишіть до нас.

STINSON RECORD DISTRIBUTORS, Inc.
2858 West Pico Blvd., Dept. R.S., Los Angeles 6, California
В східній побережжї:

STINSON RECORD DISTRIBUTORS, Inc.
27 Union Square West, Dept. R.S., New York 3, New York

HANUSEY MUSIC CO.

244 W. Girard Avenue, Philadelphia 23, Pa.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР УКРАЇНСЬКИХ ПЛАТІВОК,
Найкращі патефони — найліпших марок.
Великий вибір українських ВЕЛИКОДИСКИХ КАРТОК
14 за \$1.00.
Приймаємо замовлення поштою. — Масно також великодісні картки польські, німецькі й російські.
Відчинено щодня 9:30-9 вечора. В неділю до 2 попол.

У ВСІХ СПРАВАХ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ЗВІСНОГО

НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА

KOWBASNY AGENCY

277 EAST 10th STREET, NEW YORK 9, N. Y.
(Віля Avenue A) Tel.: ALgonquin 4-8779

ПІШКАРТИ продаємо на всі кораблі.
ГРОШІ посилюємо до всіх країн і виплачуємо на останній пошті.

АФІДЕВІТИ, прохання та інші потрібні документи на спровадження рідних і знайомих до Америки.
ОБЕЗПЕЧЕННЯ (асекурція) — від огню, нещасливих випадків, недуги. Забезпечуємо життя, меблі, вікна автомобілів, футра, біжутерію та інше.
ПРОДАЄМО дома та вського роду бізнесу.
ПЕКАО (пересилка пакунків за границю).

ПОДАТКОВІ ЗВІТИ (NEW YORK INCOME TAX)

Віра Ковбасно Шумейко — Антін Шумейко.
Відкрито щодня: В суботу:
від 9:30 рано до 8. веч. Від 10:00 рано до 4:00 попол
В неділю: від 10:30 до 2 пополудні.

УВАГА! Все поступило в продаж друга збірка поезій! УВАГА!

„ТИХЕ ПОДПІЛІ“

I. Наддніпрянського в книгарні SURMA BOOK & MUSIC CO.
11 East 7th Street, New York 3, N. Y.

Спішіть зі замовленням, бо обмежена кількість. . .
Ціна за примірник 40 центів. Для книгарень знижка.

„УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР“

вже в друку. Перепробуємо оцим всіх інтересованих, що полягає ці книжки дещо припинилися, але це сталося виключно з технічних причин.

На проголошенні 1,000 передплатників — зголосилося поважне число. Зголосилися наші люди з США, Канади, Франції, зі всіх поселень української еміграції ба навіть з далекої Австралії наслідки запити про цю книжку. Це найкращий доказ корисності і потреби такої книжки та її популярності.

Книжка появляється у продаж під кінець квітня — на початок травня ц.р.

І тоді негайно дістануть її всі ті, що досі зголосилися, по ціні \$5.00.

Для всіх інших, що не прийняли передплати, книжка коштуватиме \$6.00 плюс 25 ц. на пошту пересилку.

Читайте не і переказуйте своїм приятелям! Користайте з нагоди і пришліть передплату на адресу:

Dr. A. T. KIBZEY
4651 BRADEN AVENUE,
DETROIT 10, MICH.

ТАРЗАН, ч. 3256. Своїми силами

AS JAN AND HIS GRINNING OPPONENT FACED EACH OTHER, A VOICE BOOMED FROM THE CROWD, "SHAME! THE LAD STANDS NO CHANCE WITH SEASONED WARRIORS!"

BEFORE THE GUARDS COULD INTERFERE, TARZAN LEAPED OVER THE RAILROAD RAIL AND STEPPED TO THE LAD'S SIDE.

"I'LL TAKE YOUR PLACE, JAN," TARZAN SAID. "THANKS, FRIEND," JAN REPLIED. "HAVE NO FEAR. MY FATHER TAUGHT ME USE OF THE SWORD."

— Я займу твоє місце, Дже-не, — сказав Тарзан. — Дякую приятелю, відпові-Джен, — не бійся. Мій бать-ко навчив мене орудувати ме-чем.

Слова Джена, якими відпові-вив він від заступника, юр-ба привітала гучним схвален-ням. Коли Тарзан дав відвес-ти себе набік, Джен оберну-вся, щоб зустріти противника.

Коли Джен і його уміщени-ий противник стали один проти одного, хтось гукнув із юрби: — Ганьба! Хлопець не має жадних шансів проти за-